

SZIF

newsletter

číslo 5 | 2020

rozhovor:

**Petr Půlpán,
Equus Kinsky**

**Zahrada Čech,
Litoměřice 11.–19. 9. 2020**

Svoboda DK 12

Kvalitní potraviny

Ve stručnosti

Milí čtenáři!

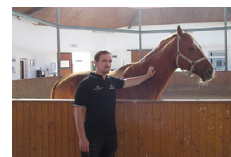
Citát „Království za koně“ připsal dramatik William Shakespeare anglickému králi Richardu III. I když historici zpochybňují, že by panovník skutečně vyřkl tato slova, faktem zůstává, že kůň je pro řadu lidí důležitým zvířetem. V rozhovoru o své lásce k těmto ušlechtilým tvorům vypráví Petr Půlpán mladší. Spolu s rodinou se v Hradištku nedaleko Sadské věnuje chovu plemene Equus Kinsky (česky Kůň Kinský). Jde o teplokrevníky, kteří se dají vycvičit na parkurové závody nebo překážkové dostihy, ale zvládají i rekreační vyjížďky. Je na ně navíc příjemný pohled, barva jejich srsti totiž připomíná roztavené zlato. Dozvíte se, jak náročný je jejich chov a jakou tradici má toto plemeno v Česku.

Vrátíme se také na Zahradu Čech v Litoměřicích, kde ani letos nechyběl stánek SZIF. Spolu s námi můžete nahlédnout i do zákulisí připravované kampaně na podporu značky BIO. A připomeneme také nově upravené úřední hodiny Fondu. Příjemné čtení.

Lenka Rezková,
tisková mluvčí SZIF

03

rozhovor: Petr Půlpán, Equus Kinsky

06

Zahrada Čech, Litoměřice 11.–19. 9. 2020

08

Svoboda DK 12

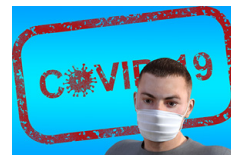
09

Kvalitní potraviny

09, 10, 11

Ve stručnosti

KOŇMI MUSÍTE ŽÍT

Jezdecký areál Hřebčína a Jezdecké školy Equus Kinsky na okraji Hradištká nedaleko Sadské ozařuje podzimní sluníčko. Tu a tam někdo pomalu projede na koni nebo ho vede kolem za uzdu. Ze stájí se ozývají tlumené hlasy, zaržání, projede traktor. Každý tu přesně ví, co má dělat. K poklidné, harmonické atmosféře přispívá i vůně koní s podtextem sena. Přichází Petr Půlpán mladší, aby pohovořil o podnikání svém i své rodiny.

Na vašich webových stránkách je uvedeno: Hřebčín a Jezdecká škola Equus Kinsky. Co to přesně znamená?

Equus znamená latinsky kůň, Kinsky je plemeno. Název je po rodu Kinských, kteří v naší zemi toto plemeno zavedli. Kůň Kinsky by možná znělo lépe, ale takto je to mezinárodní.

Toto plemeno má za sebou nesporné úspěchy a dlouhou historii. Můžete k ní něco říct?

Rod Kinských se vyskytuje v Čechách zhruba od 13. století. V 18. století se zaměřil na chov koní. V Chlumci nad Cidlinou založil Oktavián Kinský hřebčín a koně měli být vyšlechtěni hlavně se zaměřením na steeplechase, parforsní hony a překážkové dostihy. Těmto koním se také říká žluťáci, a to kvůli jejich barvě – na slunci barva připomíná tekoucí zlato. Oktavián se staral i o společenskou stránku věci a využívání koní šířil mezi šlechtou. Potřeboval jednak koně

„s krví“ pro závody, ale také takové, na které mohl posadit hraběnky, aby mu z nich nespadly.

Zajímají nás i úspěchy.

Kůň Kinsky startoval na několika Velkých pardubických. Největšího úspěchu dosáhla klisna Norma, která dostih vyhrála v roce 1937. Jela na ní Marie Immaculata Brandisová známá jako Lata, jediná žena, která kdy ve Velké pardubické zvítězila.

Jaká je současnost koně Kinsky?

Jedná se o teplokrevníka, tedy koně vhodného na skoky, drezůru

a na roli tzv. hobby koně. Třeba na plnokrevníka si nemůže sednout jen tak každý. Ukazuje se, že trh si žádá právě tento druh koní, jako jsou Kinsky – vhodných hlavně na parkur, ale i na vyjížďky pro ty, kdo nemají touhu stát se hned hvězdnými jezdci a vyhrávat závody.

Jak jste se vy a vaše rodina

ke koni Kinsky dostali?

Moji rodiče se poznali v jezdeckém klubu v Pardubicích. Pak začali pracovat v Chlumci v hřebčíně, který spadal tehdy pod státní statek. Po sametové revoluci navrhl táta odkup koní – jak stáda, tak i budov a některých pozemků. Vzal si velkou půjčku. Věřil tomu a dělal všechno, aby se to podařilo. Byl i u zrodu Svazu chovatelů koní Kinsky.

Jakou roli sehrává v záchraně plemene Svaz chovatelů koní Kinsky?

Zjednodušeně řečeno, zajišťuje pravidla, aby se chovali a připouš-

těli ti správní koně – jde tedy o to, se kterými hřebci může být kobyla připuštěna. Hříbata potom můžou mít krev, ale nemusí mít barvu.

To znamená?

Pokud má jinou, třeba tmavší barvu, je kůň uvedený v plemenné knize, jen nedostává ke svému jménu přízvisko Kinsky. Pro tento dodatek ke jménu jsou přípustné pouze dva světlé odstíny: isabela, kůň má světlou hřívou, a plavák s tmavší hřívou. Genetika a příroda si občas dělá, co chce, nedá se to nějak zakódovat a výsledek nikdy nevíme předem úplně s jistotou. Většinou se dá předpokládat, že světlá kobyla a světlý hřebec budou mít světlé hříbě. Pokud tomu tak je, kůň se jmenuje třeba Orchidej Kinská.

Co je třeba mít k tomu, aby mohl člověk provozovat hřebčín a jezdeckou školu?

Začnu tím, jak to vzniklo u nás. Zhruba kolem roku 2001 se otec začal zabývat myšlenkou, aby kromě hřebčína, který byl v Chlumci, vznikl nový areál blíž k Praze. Středisko mělo mít stáje na výcvik a také takzvané prodejní stáje. Našli jsme právě toto místo, které v té době připomínalo spíš prales. Byla zde jenom zdevastovaná prvorepubliková vila a stará stáčírna vody. Místo jsme koupili i se čtyřmi hektary luk. Už v roce 2003 tady stála jezdecká hala a boxy pro 20 koní. V Chlumci jsme se nedohodli na nájmu, a tak jsme sem do Hradištky přesunuli i 20 chovných klisen, postavili další stáje. Nyní máme kapacitu 60 koní. Areál slouží pro sportovní akce, musí k tomu mít třeba i správné povrchy. Máme i zastřešenou halu, a tak sezóna může probíhat i v zimě.

Zájemce se tady může i ubytovat?

Ano, máme tu i penzion, snažíme se tuto činnost ještě více rozšířit, zajímáme se nyní o dotace k agroturistice. Naší snahou je, aby lidé, kteří mají rádi koně, mohli přímo na místě zůstat více dnů.

Potřebujete určitě i pastviny?

Ano, to je nesmírně důležité. Kůň musí mít možnost být venku,

napást se – zelená tráva je zvlášť na jaře zdrojem bílkovin. Je to pro koně i dobrá chiropraxe, když se můžou vyválet na zemi. Náš areál je z jedné strany ohraničený Labem, je ve tvaru podkovy a má nějakých 15 hektarů výběhů. Snažíme se areál rozšiřovat, ale vzhledem k tomu, že jde o zelinářskou oblast blízko Prahy, není jednoduché pozemky koupit. V současné době máme celkově asi 20 hektarů, ale tak 5 až 7 hek-

tarů využíváme jako zdroj krmiva. Využíváme dotace a můžeme si „vyrobit“ spoustu vlastního krmení. Je to mezi 300 až 400 balíky, ale celková potřeba je asi 1 200 balíčků na rok, takže dokupujeme.

Jakým způsobem vám tedy v podnikání pomáhají zemědělské dotace?

Je výborné, že kromě SAPSů (dotace na plochu) můžeme brát i dotace na údržbu krajiny pastvou. Získali jsme nějakou ornou půdu, kterou je ale nutné zatravnit – v tom nám také pomáhají dotace. Chov koní je ekologický – já potřebuju mít louku bohatou – co nespasou koně, to posekáme. My nestříkáme už třeba jenom pro to, že trávu a seno žerou koně. Dozvěděl jsem se, že už nejsem mladý zemědělec (směje se), protože je to „pouze“ prvních pět let do čtyřiceti – teď už jsem „zkušený“ zemědělec. Podařilo se mi přesto z tohoto druhu dotace zrekonstruovat nejstarší stáj, kterou máme. Dále to pomohlo k nákupu některých pozemků a dovybavení strojového parku.

Měl byste u dotací nějaký

návrh na zlepšení?

No, není to úplně jednoduché, ale zase chápu, když dáváte dotace, že příjemce musí plnit nějaké požadavky. Vidím, že se pořád snažíte, aby všechno bylo snadnější, ale je mi jasné, že všechno musí být ověřitelné a kontrolovatelné. Oceňuju snahu podporovat malé zemědělce. U těch velkých je občas problém, že chybí ten pravý vztah k půdě a danému místu. S upraveným elektronic-

kým systémem (Portál farmáře) jsem měl v počátku problém, ale určitě se dá do toho dostat.

Jaký je to pocit postupně přebírat zodpovědnost za rozvíjení rodinného podniku?

No, jde opravdu o pocit dost velké zodpovědnosti. Byl jsem ale naštěstí vždycky vedený k tomu, že nic není zadarmo. Od doby, kdy jsme areál koupili, tedy od zhruba mých patnácti, s budováním pomáhám. A rozhodně to není ve fázi, kdy by otec řekl, že se odstěhuje a ať to dělám sám, ale nadále úzce spolupracujeme. Zemědělská, a řekl bych i obchodní část, třeba z hlediska obstarávání pastvin, je na mně, ale určitě se vždy poradíme. Funguje to jako rodinný podnik, můžu se vždy na otce obrátit. Občas si řekneme i věci, které by si asi lidé v jiném podniku neřekli (směje se). Převládá ten hezký pocit, že tady jednou něco zůstane – jak po rodičích, tak po mně – a že historie koní Kinských bude pokračovat.

Máte k tomu nějaké zaměstnance?

Já ne, zemědělskou činnost vykonávám sám, ale táta zaměstnání má. Částečně je zaměřen na služby, na jezdecký. Kdo sem přijde a bude mít zájem o jízdu na koni, naučíme ho to, v jakémkoli věku. To je výhoda koní Kinsky – přesně vědí, kdo na nich sedí, a podle toho se chovají.

Poslední roky se zemědělci potýkají se suchem. Pocítíte jste jeho důsledky také?

Celkově vyrostlo málo trávy. Jeden rok jsme měli nedostatek sena. Jak jsem říkal, nejsme soběstační a seno musíme dokupovat. Když se potom jeho cena několiknásobně zvedne, na ekonomice se samozřejmě promítne. My nemůžeme koně prodávat draž a zdůvodnit to vyšší cenou sena.

Koronavirus v letošním roce ovlivňuje v podstatě všechny druhy podnikání. Jak moc se tato situace dotkla vás?

Když to vezmu jenom čistě ze zemědělského pohledu, tak se mě vlastně ani moc koronavirus nedotkl. Paradoxně, díky utlumení některých aktivit, jsem měl na jaře víc času na obhospodařování luk a pastvin. Všechno je však v našem hospodaření propojené a rozhodně ho neuživí jenom zemědělství. Lidé teď s nákupem koní čekají, nevědí, co se stane. Řada sportovních akcí v našem areálu odpadla. Na druhou stranu, pokud jde o jezdeckou školu, ta zase byla v tomto roce navštěvovaná opravdu hojně. Lidé příliš necestovali a hledali si „koničky“ spíše tady.

Máte nějaké plány pro nejbližší a vzdálenější budoucnost?

Chtěli bychom rozšířit náš penzion a služby spojené s ubytováním. Aby zde lidé mohli trávit více času. Myslím, že tento druh agropodnikání má budoucnost. Rád bych rozšířil i strojní vybavení. V současnosti nakupujeme spoustu práce formou služeb. Do budoucna potřebuji stroje na seno. Dlouhodobě jdeme cestou rozšiřování pozemků. Snahou je dosáhnout soběstačnosti v krmení, abychom nemuseli dokupovat. Potom by již stál za úvahu i lis na seno. Chceme pokračovat v praxi, kdy místnímu zemědělci necháváme

koňský hnůj. Smíchá ho třeba s kravským hnojem a přidá jako organickou složku do půdy. S tímto zemědělcem je domluveno, že mi za to nechává na poli slámu, kterou si slisujeme pro koně. Jinak se snažíme rozumně udržovat nebo rozšiřovat stádo. Letos máme osm hříbat, obvykle jde tak o čtyři hříbata ročně.

V jakém věku se kůň obvykle prodává?

Hříbě je půl roku u matky, pak chodí do tří let na pastvu a roste. Pak se může začít s jezdeckým výcvikem, který trvá obvykle tak rok. Takže ideálně po čtvrtém roku.

Vy sám si najdete někdy čas na dovolenou?

Jenom na pár dnů, spíš tady v Čechách. Jet na týden nebo dva je vlastně nepředstavitelné. Moji rodiče nebyli na delší dovolené třeba dvacet let, protože to kvůli budování areálu prostě nešlo. Mám pocit, že s dovolenou je teď řada na nich a já to tady mezitím zastanu.

Co je vlastně při chovu koně nejdůležitější?

Řekl bych, že jeho zdraví. Ve stáří trpí na pohybový aparát. Důležité je mít zkušenosti a poznat, že se něco děje, protože zvíře nic neřekne, jen to na něm můžeme vidět. Také je podstatné dbát na správnou výživu, aby měl kůň optimální skladbu krmení. V podstatě koním dáváme třikrát denně seno a dle potřeby jadrné krmivo, věnujeme se jim od sedmi ráno do sedmi večer. Kůň pro

svoje zdraví také potřebuje dostatek pohybu, nedá se odložit na týden jako kolo do garáže.

S koňmi žijete v podstatě celý život. Co si o nich myslíte? Jsou inteligentní, prožívají emoce a mají něco jako duši?

No, kůň je vcelku jednoduchý, nemá žádný zázračný mozek, že by něco vymyslel (směje se). Má své základní potřeby, občas ho něco bolí. Co je na něm ale hodně dobře vidět, je jeho majitel. Pokud na koně kašle, zvíře nevypadá šťastně. Pak je tady ještě něco jiného. Moje přítelkyně třeba své koně opravdu miluje, zahrnuje je péčí a oni to vycítí a vracejí jí to. Třeba při skoku to už často vypadá, že kůň situaci nezvládne, ale překážku nakonec přeskochí. Kvůli ní! Kdyby seděl v sedle někdo jiný, tak nepřeskochí.

Jaký význam a smysl má podle vás pro člověka chov koní, pokud odhlédneme od podnikání?

Je to hlavně relax. Přijdete na úplně jiné myšlenky. Rodiče k nám

přijdou s dětmi, a když vidí, jak moc se jim to líbí a chtějí tady trávit co nejvíce času, jsou obvykle nadšeni. Zároveň je ježdění na koni i dobrý sport a je v tom všem hodně romantiky. Důležité je i to, že chov koní je ekologický. Kůň nejí nic chemického a svým odpadem vrací do půdy živiny. Ale práci s koňmi nejde brát jen jako podnikání. Určitě jimi musíte žít a mít je rád.

Připravil: Pavel Klempera
Fotografie: P. Klempera SZIF, P. Půlpán

ZAHRADA ČECH LITOMĚŘICE 11.–19. 9. 2020

Kvůli koronavirové krizi se většina zemědělských výstav a veletrhů nekonala, ale nakonec se přeci jen podařilo zorganizovat za přísných hygienických opatření 44. ročník Zahrady Čech v Litoměřicích, kde SZIF nemohl chybět. V průběhu devíti dnů prošlo branami výstaviště přes 40 000 osob, díky čemuž návštěvnost skončila na 50 % předchozího roku, a to je velmi dobrý výsledek.

RÁJ KUTILŮ A ZAHRÁDKÁŘŮ

Zahrada Čech nabídla jako každoročně vyhledávaný sortiment v podobě sadby, cibulovin, květin, zahradních potřeb i techniky, hnojiv a postřiků. Nechybělo ani vše potřebné pro majitele domů, chalup a zahrad z oblasti stavebních materiálů, tepelné a solární techniky, bytových doplňků, prostě všeho, o čem může

ten, kdo se stará o dům a zahradu, jen snít. Motto výstavních expozic se v letošním roce neslo v duchu oslav 20 let Ústeckého kraje. Expozice plné zeleniny, ovoce i květin tak byly doplněny o narozeninové prvky, jako například o obří narozeninový dort či knihu přání v nadměrné velikosti, do které návštěvníci mohli psát svá přání oslavenci. Výstavu

doprovázel jako každý rok zajímavý kulturní program.

OCENĚNÍ I ZÁBAVA

První den se slavnostního zahájení ujali ministr zemědělství Miroslav

vyhlášen vítězný recept celostátní kulinářské soutěže na téma „Sladké a slané koláče“ v rámci dne s časopisem Receptář.

V pondělí proběhlo finále soutěže „Zelí roku“, kdy Želinařská unie

Čech a Moravy vybrala z výrobců kysaného zelí z celé ČR vítěze. Poslední den výstavy byly vyhlášeny výsledky soutěží časopisu Zahrádkář v kategoriích „Křišťálové jablko“. Zábavný

Toman, hejtman Ústeckého kraje Oldřich Bubeníček, starosta města Litoměřice Ladislav Chlupáč, náměstek ministra zemědělství Pavel Sekáč a další významní hosté. Poté proběhlo vyhlášení soutěží „Regionální potravina Ústeckého kraje“ a „Potravinářský výrobek Ústeckého kraje – kraje Přemysla Oráče“. V sobotu byl v rámci Dne s Receptářem

program zprostředkoval moderátor Alexander Hemala a hudbu zpěvák Stanislav Hložek. Každý den byl tematicky laděný, takže návštěvníci mohli prožít například Den s Českým rozhlasem, Den s Ústeckým krajem či s časopisem Zahrádkář. Vidět a slyšet mohli také Heidi Janků, Milana Drobného, Petra Koláře nebo baviče Vládu Hrona.

REGIONÁLNÍ POTRAVINA

Jako každoročně oživilo zahájení výstavy předávání cen Regionální potravina. Prestižní soutěže se v rámci 11. ročníku účastnily v Ústeckém kraji bezmála dvě stovky produktů.

Za Státní zemědělský intervenční fond předával ocenění ředitel Regionálního odboru Ústí nad Labem Karel Sekáč, oceněným gratuloval i náměstek ministra zemědělství Pavel Sekáč.

Všichni soutěžící se svými výrobky byli oprávněně hrdi na svoje úspěchy. Také David Netolický, který se do soutěže zapojil už poněkolkrát, se z ocenění radoval:

„Vítězství je pro mě velkým překvapením, bylo to potřetí, kdy jsem se do Regionální potraviny přihlásil, a poprvé, kdy se mi podařilo zvítězit. Švestky s portským vínem byly jedním z mých prvních produktů, když jsem před třemi lety začínal se svou malou výrobnou pochutin. Snažím se vyrábět výrobky, které jsou zajímavé a originální, a zde se povedlo skvěle zkombinovat výborné regionální ovoce s portským vínem.“

STÁNEK SZIF

Náš stánek byl opět umístěn v pavilonu A hned u vstupu do areálu společně s Agrární komorou, ovocnáři a zelináři. Hned naproti našemu stánku všichni obdivovali obří narozeninový dort vytvořený ze zeleniny a ovoce.

Stejně jako vloni jsme společně s RO Ústí nad Labem, CSV a MAS k všestranné spokojenosti vytvořili pro odbornou i laickou veřejnost prostor, kde se návštěvníci dozvídají veškeré informace k dotačním titulům a kam se i do budoucna mohou obracet kvůli žádostem z PRV, Jednotné žádosti nebo

školským programům a k Národním dotacím.

Návštěvníci mohli u našeho stánku ochutnat nejen letošní oceněné výrobky, ale i další, které se pyšní známkou Regionální potravina Ústeckého kraje nebo KLASA.

Dostali k nim spoustu informací a také si je mohli zakoupit hned vedle u expozice Agrární komory. První víkend se za účasti Oddělení vnějších vztahů na stánku prezentovali pracovníci RO Ústí nad Labem. Po celou dobu výstavy se zde vystřídali zástupci všech devíti Místních akčních skupin působících na území Ústeckého kraje. Proběhla mnohdy zajímavá výměna zkušeností, ale i příkladů dobré i špatné praxe z oblasti čerpání dotačních prostředků pro venkov. Významným přínosem pro úspěch celé expozice byla účast Celostát-

ní síť pro venkov (zastoupená Marcelou Synkovou) a jejich partnerů. CSV umožnila návštěvníkům získat více informací o možnostech spolupráce, partnerství a sdílení poznatků z aktivit směřujících do rozvoje zemědělství a venkova.

Přípravila: Lucie Kaletová
Fotografie: I. Rokosová SZIF

SVOBODA DK 12

Národní
zemědělské
muzeum

Loňský agrosalon Země živitelka jako vždy nabídl návštěvníkům kromě jiného také pestrý kaleidoskop různorodé zemědělské techniky, moderní i historické. Milovníci historických traktorů měli co obdivovat, konkrétně (dnes už) nezvykle vyhlížející traktor Svoboda DK 12 ze sbírek Národního zemědělského muzea.

Traktor jako prostředek mechanizace se v zemědělství začal výrazně uplatňovat v období po 1. sv. válce. Ta válčícím zemím přinesla enormní utrpení a smrt milionů vojáků i civilistů, často rozvrácené hospodářství a nouzi. Vedle dalších negativních vlivů se válka v oblasti zemědělství projevila také velkým nedostatkem koní, resp. hovězího dobytka, který se dříve využíval k tažení vozů, pluhů apod. Naopak průmyslové podniky, orientované za války na masovou výrobu pro ozbrojené složky, v míru nutně potřebovaly najít náhradní výrobní náplň a odbytu. Do centra pozornosti zemědělců i výrobců se tak dostal traktor jako zdroj tažné a hnací síly nebo jako dopravní prostředek.

POČÁTKY

Ve dvacátých letech minulého století, v roce 1926, založil talentovaný technik a vynálezce Václav Svoboda v Kosmonosích firmu na výrobu stacionárních motorů, zemědělských strojů a elektrozařízení pro zemědělství, průmysl i domácnosti. I přes následnou světovou hospodářskou krizi firma

našla na trhu své místo a v roce 1934 představila na Hospodářské výstavě v Praze svůj první traktor, tříkolový typ DK 5. Písmena DK v typovém označení znamenala Diesel Kar a číslice udávala výkon motoru v koňských silách. Následovaly tříkolový typ DK 7 a čtyřkolový DK 10.

NASTUPUJE DK 12

Po typu 10 přišla v pohnutém roce 1939 modernizovaná varianta DK 12, která se stala nejznámějším a nejpoužívanějším produktem firmy Svoboda. DK 12 byl čtyřkolový traktor s konstrukcí navrženou s ohledem na maximální užitečnou hodnotu, provozní spolehlivost, robustnost, jednoduchost a co nejnižší pořizovací cenu

a minimální provozní náklady. Všechny tyto cíle se podařilo naplnit a zemědělci oblíbený typ se vyráběl do roku 1943. Po válce, do roku 1946, byla výroba obnovena, avšak vlny znárodnění a radikální změna politické orientace země v roce 1948 vedly nejen k ukončení výroby DK 12, ale v roce 1949 skončila výroba i ostatních typů traktorů firmy Svoboda.

JEDNODUCHOST A ÚČINNOST

DK 12 byl poháněn, podobně jako předchozí modely firmy, diesellovým ležatým jednoválcem. Obdobné motory firma dříve vyráběla jako stabilní, rovněž traktorovou pohonnou jednotku bylo možné takto využít, sloužila k tomu řemenice umístěná na mohutném setrvačnicku. Asi nejvíce kontroverzním prvkem konstrukce byla přední náprava, která se při zatáčení jako jeden kus otáčela kolem svislé osy, podobně jako u kočárů. To vedlo k namáhavému a občas i nebezpečnému řízení vozidla. Převodovka sestávala ze tří rychlostních stupňů vpřed a zpátečky. Maximální rychlost činila 12 km/h.

Text a foto: Petr Cenker SZIF

KVALITNÍ POTRAVINY

V tomto čísle máte jedinečnou možnost nahlédnout pod pokličku přípravy velké spotřebitelské kampaně, konkrétně focení. A také se dozvědět, co nám podzim skýtá v podobě božského ovoce, které je u nás doma – jablka.

KAMPAŇ NA PODPORU ZNAČKY BIO

Nedávno proběhlo focení na kampaň jedné ze značek kvality, které administruje SZIF, jednalo se konkrétně o značku BIO. Naše kolegyně z Oddělení marketingu značek kvality Tereza Svobodová byla u toho a my jsme jí položili pár otázek.

Symbolem kampaně značky BIO je farmářská rodinka. Jak jste k tomuto konceptu došli?

Hodnotitelskou komisi nejvíce zaujal právě tento koncept, a proto ho vybrala. Byl takto vysoutěžen ve veřejné zakázce.

Čím dál víc spotřebitelů vyhledává biopotraviny v regálech i přímo na farmách. Čím to je?

Díky mé práci jsem si začala při nákupu potravin více všimnout značek kvality. Některé biopotraviny jsou sice dražší oproti „nebio“ značkám, ale cenový rozdíl se mi nezdá nijak významný. V dnešním světě, kdy je životní styl, fitness a starání se o své tělo víc a víc trendy, si lidé rádi připlatí za kvalitní potraviny, tedy i biopotraviny. Po různých kauzách ohledně špatné kvality zejména dovážených potravin lidi zajímá, odkud potraviny jsou, a vybírají si. Spousta lidí chodí na farmářské trhy, kde se dají také sehnat

biopotraviny přímo od farmářů, a spotřebitelům již nevádí si za ně připlatit. Lidé žádají kvalitu ve všem, a především v jídle, a biokvalita nám může pomoci i s imunitou.

Jak probíhal casting na focení, jaká byla kritéria výběru protagonistů?

Agentura předem vytipovala zajímavé typy. Na jednání, které jsme měli před focením, nám pak představila tři vybrané protagonisty u každé komodity. Poté jsme společně se zástupci z Ministerstva zemědělství vybírali ke každé komoditě jednoho „farmáře“ či „farmářku“, kteří se nám na dané role nejvíce líbili. Se zástupci MZe jsme se převážně shodovali, takže jsme měli rychle jasno, koho oslovit. Poté agentura poptala vybrané figuranty, zda mají v termínech focení volno, a bylo definitivně vybráno.

Jak dlouhé a náročné bylo samotné focení?

Trvalo dva dny. Ten první byl určitě náročnější, fotili se „farmáři“

KLASA JEDE!

Do seznamu 960 produktů od 244 českých a moravských výrobců se nově zařadí mj. za studena lisované nápojové koncentráty nebo třeba masové a uzenářské speciality z tuzemských chovů. KLASA pomáhá spotřebitelům v orientaci na trhu a vyhledání skutečné kvality. Ocenění uděluje hodnotitelská komise složená z odborníků v oblasti potravinářství. Navíc, po celou dobu platnosti certifikátu jsou držitelé kontrolováni Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí a Státní veterinární správou.

SLÁVA VÍTĚZŮM

Jedenáctý ročník soutěže Regionální potravina již zná své vítěze. Projekt podporuje lokální producenty regionálních výrobků a motivuje spotřebitele k jejich nákupu, ať už na farmářských trzích, nebo v obchodech. V současné době je možné vybírat ze 407 oceněných produktů od 311 výrobců. Více o soutěži [ZDE](#).

KLUCI V AKCI

Oblíbený pořad Kluci v akci se natáčí od srpna až do listopadu. Podtitul „Kulinářské cesty po regionech“ napovídá, že se nové díly soustředí na oceněné výrobce v projektu Regionální potravina. Podzimní kulinářské díly nás zavedou do všech regionů České republiky. Kromě receptů z oceněných produktů poznáme příběhy našich poctivých a hrdých výrobců. Sledujte na ČT1 v sobotu po 18. hodině.

HERBÁŘ

„Regionálka“ hvězdí také v dalším pořadu, po osmé se můžete těšit na reportáže v pořadu Herbář. Na podzim, 18. října, začíná série s podtitulem „Herbář ze zahrady přímo na talíř“! Podle pořadatelů můžete očekávat přívál inspirace na jídla z lokálních surovin, zajímavé reportáže z Čech a Moravy, mimo jiné i s vítězi oceněnými značkou Regionální potravina.

a „farmářky“. Při focení lidí je to vždy složitější. Potřebujete je naladit na správný postoj, úsměv, různé grimasy a především emoce, které fotkám dodají realnost. Aby vizuály byly uvěřitelné i pro laickou veřejnost, je důležité, aby protagonisté byli co nejpřirozenější a na první pohled zaujali. Jedná se do značné míry o herecký výkon a nastolení správné atmosféry. Další den nastalo focení komodit. To bylo snazší, protože na rozdíl od reálných postav od nich nepotřebujete žádné emoce. Nejtěžší bylo asi vybrat ten správný tvar chleba, protože lidé jsou zvyklí na klasickou Šumavu. Bio chleba se peče v různých formách a tvarech, takže vybrat chléb který je Bio a zároveň bude pro lidi důvěryhodný na pohled, nebylo lehké. Vybrat správná jablka takový problém zase nebyl. U sýrů jsou lidé zvyklí na kulatý velký kus typu eidam. To pro nás nebylo „fotogenické“, proto jsme nakonec nechali food stylistu vykrojit větší kus (trojúhelník). Vybrat pořádný kus BIO masa nebylo těžké, protože se dá u nás již snadno sehnat. Horší bylo vlastní focení. Když maso položíte na prkénko, má tendenci se

rozjíždět a vznikne z něj nevzhledná placka, proto focení muselo být rychlé. Poté, co byly komodity nafocené samostatně, musely se také nafotit různé druhy deseti ubrusů, budoucí stoly. To vše proto, aby si s tím později mohl grafik hrát, aby výsledné varianty vypadaly co nejlépe. Celé focení probíhalo bez problémů. Atmosféra byla velmi uvolněná.

Kdy a kde můžeme kampaň spatřit v plné kráse?

Kampaň se bude objevovat v tisku a také na různých webových portálech. Onlinová a printová kampaň startuje v říjnu.

Jak zní slogan kampaně?

Zvláště v dnešní složité situaci je velmi trefný: „KUPUJTE BIO. PRO BUDOUCNOST.“

MOŠT – NÁPOJ BOHŮ

Jablka jsou pro nás nenahraditelným zdrojem vitaminů a minerálů. Jejich čistým energetickým koncentrátem jsou kvalitně vyrobené mošty. Uděláte pro sebe dobře, pokud je budete pít, ale dá se z nich i vařit. Co přesně je jablečný mošt?

Jde o nápoj z čerstvě vylisovaných jablek. Většinou se vyrábí ze směsi odrůd a z kousků, které neprošly parametry pro prodej čerstvých jablek. Jsou např. příliš malá nebo mají nestandardní tvar. Vyhláška mošty definuje takto: „Zkvasitelný, ale nezkvašený výrobek získaný z jedlých částí zralého a zdravého, čerstvého, chlazeného nebo zmrazeného ovoce nebo zeleniny, a to jednoho nebo více druhů, s barvou, vůní a chutí, které jsou charakteristické pro šťávu pocházející z příslušného ovoce nebo zeleniny.“ Pokud byste měli zájem zkusit si uvařit dle receptu trhanou vepřovou plec na jablečném moštu a cideru s bramborovými noky, kde za vás většinu práce udělá trouba, nahlédněte [SEM](#). Je to laskomina.

SZIF A K-INDEX

Hlídač státu je organizací, která měří riziko z veřejně dostupného registru smluv pomocí indexu korupčního rizika (K-index). Hodnocené instituce získávají v rámci indexu písmena A až F. SZIF byl mezi stovkou nejlépe hodnocených organizací klasifikován písmenem A, obsadil tedy první místo.

ROZHODNUTÍ K SAPS

Od 26. října je plánováno vydávání rozhodnutí k výplatě zálohy na plochu (SAPS). Stejně jako v minulých letech bude v rámci zálohy vyplaceno 70 procent z celkové částky. Zbývající část peněz zemědělci obdrží prostřednictvím rozhodnutí o doplatku. S výplatou záloh SZIF začne ihned po vydání rozhodnutí. Letos se však změnil způsob doručování dokumentů. Zemědělci, kteří čekají na dotaci, tak najdou rozhodnutí buď ve své datové schránce, nebo na Portálu farmáře, pokud disponují přístupem ke svému účtu. V případě, že žadatel nemůže využít ani jednu z možností (DS, ani přístup na Portál farmáře), doručí mu rozhodnutí pošta.

DOPLATEK SAPS

Druhé rozhodnutí, tentokrát o doplatku za Jednotnou platbu na plochu od 1. prosince. V tomto případě však bude nutné počkat na nabytí právní moci rozhodnutí. Lhůta je 15 dnů od data převzetí. Příjemci ale mohou celý proces urychlit, pokud se vzdají práva na odvolání.

NÁRODNÍ DOTACE

Za prvních osm měsíců letošního roku SZIF v rámci zemědělských Národních dotací vyplatil téměř 100 milionů korun. Aktuálně Fond eviduje přes 6 000 žádostí. Více než čtvrtina žádostí o dotaci byla přijata prostřednictvím Portálu farmáře, zbylé žádosti byly do systému převedeny z předběžných žádostí nebo z motivačních formulářů z předchozích období.

Welfare je fakt
vysoko. Letos jedem
na hory do Špindlu.

Agrofóry

Falešný idealismus

JÁ JSEM
TAK ŠTASTNÁ,
ŽE JSEM UŽITEČNÁ.
MŮŽU DÁVAT
LIDEM MLÉKO!

A MASO...

A. K.
P. K.

NOVINKY Z WEBU

S ohledem na aktuální situaci dochází ke zrušení dosavadních úředních hodin SZIF. Prosíme tedy, abyste věnovali pozornost těmto informacím: služby Podatelny jsou k dispozici v pondělí a ve středu od 9 do 14 hod. K návštěvě pracovišť SZIF by mělo docházet pouze v případě neodkladných záležitostí, i nadále se upřednostňuje e-mailový a telefonický kontakt. Během případné mimořádné návštěvy je vyžadováno zachování všech bezpečnostních a hygienických nařízení dle usnesení vlády ČR. Pracovníci Fondu jsou však stále po vašem boku a připraveni vám s čímkoliv pomoci.

INFO Z INFOLINKY

- Harmonogram předpokládané administrace opatření Jednotné žádosti za rok 2020–2021 s ostatními plánovanými termíny je ke zhlédnutí na webu SZIF, a to [ZDE](#).
- Zveřejnění seznamu doporučených Žádostí o dotaci z 11. kola příjmu žádostí Programu rozvoje venkova nejpozději do 10. 11. 2020 naleznete [ZDE](#).
- V případě doporučení žádosti, přehled kroků administrace pro 11 kolo naleznete [na tomto odkazu](#).

NEJČASTĚJI KLADENÉ DOTAZY V SOUVISLOSTI S PANDEMIÍ COVID-19

Vzhledem k nouzovému stavu a mimořádným opatřením se množí dotazy na mnoho věcí týkajících se zemědělských dotací, které souvisí s mimořádným režimem a bezpečnostními opatřeními v době pandemie. SZIF proto připravil pro své klienty a všechny ostatní zájemce soubor odpovědí na nejčastější dotazy. Pokud tedy máte otázku, podívejte se nejprve [SEM](#), než nás budete telefonicky kontaktovat. Dáte tím možná prostor někomu, jehož dotaz do této kategorie nespadá, a sami získáte svou odpověď okamžitě.